

Nr 279

Av herrar Turesson och Jonsson, om befrielse från skyldigheten att underrätta grannar m. fl. om byggnadslov.

(Likalydande med motion nr 225 i Första kammaren)

I gällande byggnadsstadga av den 30 december 1959 föreskrives i 58 § 1 mom. andra stycket bl. a. vad byggnadsnämnd respektive sökande av byggnadslov har att iakttaga med avseende på skyldighet att underrätta andra markägare om beviljat byggnadslov. Sådan skyldighet åligger byggnadsnämnden gentemot "markägare eller annan sakägare, som av byggnadsnämnden hörts i ärendet". Byggnadsnämnden har alltså inte någon skyldighet att underrätta markägare som inte hörts i ärendet. Däremot skall byggnadsnämnden i beslutet intaga "anmaning till sökanden att om beslutet bevisligen underrätta grannar och andra, vilka kunna beröras därav".

Sistnämnda stadgande leder sitt ursprung från ett uttalande i utlåtande nr 9 av tredje lagutskottet vid 1958 års A-riksdag. I detta utlåtande påtalade tredje lagutskottet de olägenheter som var en följd av att någon skyldighet för byggnadsnämnd att delgiva eller kungöra beslut i t. ex. byggnadslovsärende inte förelåg, medan samtidigt besvär, tiden tre veckor, för överklagande av sådant beslut räknades från det klaganden fick del av beslutet. Sedan utskottet diskuterat olika vägar som skulle kunna tänkas leda till ökad rättssäkerhet anförde utskottet: "Om det vid Kungl. Maj:ts övervägande av frågan skulle visa sig att denna väg ej är framkomlig, synes det utskottet som om åtminstone något skulle kunna vinnas, såvida byggnadsnämnderna finge skyldighet att vid beslutets meddelande skriftligen underrätta sökanden om de åtgärder denne bör vidtaga för att beslutet skall vinna laga kraft i förhållande till dem som berörts därav."

Enligt skrivelse den 28 mars 1958, nr 169, beslöt riksdagen under hänvisning till vad som anförts i nämnda utskottsutlåtande, att såsom sin mening giva till känna vad utskottet anfört.

I proposition den 16 oktober 1959, nr 168, anhöll Kungl. Maj:t bl. a. om riksdagens yttrande över förslag till byggnadsstadga.

I detta förslag hade med anledning av riksdagens nämnda skrivelse infogats det ovan citerade stadgandet i 58 § enligt vilket alltså sökanden till beviljat byggnadslov skall anmanas att bevisligen "underrätta grannar eller andra, vilka kunna beröras därav". I utlåtande nr 26 vid 1959 års riksdag uttalade tredje lagutskottet bl. a. att utskottet hälsade denna nyhet med tillfredsställelse.

Den praktiska tillämpningen av den återopade regeln har emellertid visat

sig erbjuda svårigheter, särskilt i de fall då den som erhållit byggnadslov inte har tillgång till sakkunnig rådgivning. Det kan sålunda i det enskilda fallet vara svårt att avgöra vilka personer som skall delgivas beslutet. Formuleringen "grannar eller andra vilka kunna beröras därav" kan inbjuda till olika tolkningar. Även kravet på att delgivandet skall kunna bevisligen styrkas kan uppfattas olika. Regeln skapar därför inte någon garanti för att den som erhållit byggnadslov undgår risken för att detta överklagas, sedan byggnadsarbetet påbörjats eller slutförts. Den kan tvärtom vara ägnad att inge en falsk trygghetskänsla hos den som själv inte är bevandrad i juridiska formalia eller inte har eller skaffar sig tillgång till sakkunnig hjälp.

Åberopande det anförda hemställes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av 58 § byggnadsstadgan den 30 december 1959, att den som erhållit byggnadslov befrias från skyldigheten att underrätta grannar och andra, vilka kunna beröras av beslutet.

Stockholm den 22 januari 1964

Bo Turesson

Anders Jonsson